

PREAFERICITUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI SLUJEȘTE SFÂNTA LITURGHIE LA BASILICA NAȘTERII DIN BETLEEM

Duminică, 30 iulie / 11 august 2019, Preafericitul nostru Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil a oficiat Sfânta Liturghie la Basilica Nașterii din Betleem, deasupra Peșterii care L-a primit pe Dumnezeu, unde Domnul nostru Iisus Hristos S-a născut în trup.

Această Sfântă Liturghie a fost sărbătorită la împlinirea centenarului de la fondarea comunității greco-ortodoxe din Betleem, și anume Jamaeye, a cărei biserică parohială este Basilica.

Împreună-liturghisitori ai Preafericirii Sale au fost IPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, IPS Arhiepiscop Teofilact al Iordaniei, IPS Mitropolit Ioachim al Helenoupolei, ieromonahi aghiotafiti, egumenul de la Beit Sahour și Beit Jala, Arhimandritul Ignatios, și Dragomanul, Arhimandritul Matei, preoții Basilicii, Pr. Spiridon, Pr. Gheorghe și Pr. Issa, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi. Raspunsurile la strană au fost date de domnul Yakub în limba greacă în dreapta și de domnul Samih în arabă în stânga, împreună cu corul comunitatii condus de domnul Lawrence Samour, la slujba participând credincioși ortodocși greci din Betleem.

Înainte de Sfânta Împărtășanie Preafericirea Sa a predicat astfel Cuvântul dumnezeiesc:

„Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să vorbiți la fel și să nu fie dezbinări între voi; ci să fiți cu totul uniți în același cuget și în

aceeași înțelegere” (1 Cor. 1: 10)” ne îndeamnă Sf. Pavel.

Iubiți frați și surori întru Hristos,

Cuviosi creștini și pelerini

Harul Peșterii primitoare de Dumnezeu, a întrupării lui Dumnezeu Cuvântul, Domnul nostru Iisus Hristos, care S-a născut prin sângele curat al Preasfintei noastre Doamne Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria, ne-a adunat pe toți în acest preasfant altar universal al orașului biblic din Betleem, pentru a sluji Sfânta Liturghie, și anume marea taină a Euharistiei dumnezeiești, taina în sângele și trupul lui Hristos, al comuniunii și iubirii noastre, precum și mărturia greco-creștină ortodoxă în Palestina, de-a lungul vreacurilor.

Iar această mărturie nu este alta decât cea a Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, potrivit căruia „La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul” (Ioan 1: 1) „Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălăsluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1: 14).

Tocmai această mărturie a dragostei lui Dumnezeu este Cuvântul pe care îl vestește Biserica Biblică a Ierusalimului, Biserica despre care Sfântul Ioan Damaschin spune: „Bucură-te Sfinte Sioane, Maică a Bisericilor, sălaș al lui Dumnezeu”. Această mărturie este proclamată în cuvinte și fapte și de primul ordin monahal al Frației Sfintului Mormant și de turma sa creștină, care a fost încercată de puterile întunericului acestui veac (Efes. 1:16), unde puterile întunericului, și anume „Potrivnicul vostru, diavolul, umblă, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită” (1 Petru 5: 8), după cuvântul Sfântului Apostol Petru. Aceasta înseamnă că persecutorii și acuzatorii creștinilor au fost inspirați și mânați de Satana, al cărui scop este dezordinea (1 Cor. 14: 33), care se opune păcii în Hristos și unității Bisericii.

Cât despre Hristos, „capul trupului, al Bisericii” (Col. 1:18), Lui Dumnezeu Tatăl I-a plăcut să pună în acord și să împace totul în El. „Și printr-Însul toate cu Sine să le împace, fie cele de pe pământ (oamenii de pe pământ cu Dumnezeu și unul cu altul), fie cele din ceruri (îngerii), făcând pace prin El, prin sângele crucii Sale” ne învață Sf. Pavel (Col. 1: 20).

Cu alte cuvinte, Hristos a venit în lume ca să unească totul. A suferit moarte pe Cruce și a înviat din morți „ca să adune laolaltă pe fiii lui Dumnezeu cei împrăștiați” (Ioan 11:52). La urma urmei, acesta este conținutul rugăciunii fierbinți a lui Hristos, cu puțin înainte de pătimirea Sa pe Cruce, ca ucenicii Săi să rămână uniți prin Duhul Sfânt în legătura dragostei, unității și a păcii. „Dar nu numai pentru aceștia Mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în Mine, prin cuvântul lor, Ca toți să fie una” (Ioan 17:20-21).

Instituția Bisericii care nu este și nu trebuie considerată nici o organizație socială, nici politico-financiară – este trupul mistic al Dumnezeului nostru și al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Cât despre Duhul Sfânt, Duhul lui Hristos, acesta este Cel Care reunește și constituie unitatea instituției Bisericii.

Cei care poartă Numele lui Hristos, membrii Bisericii, care poartă pecetea darului Duhului Sfânt, ar trebui să se deosebească prin unitatea de cuget și de gând, după cum ne sfătuiește Sfântul Pavel, zicând: „Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să vorbiți la fel și să nu fie dezbinări între voi; ci să fiți cu totul uniți în același cuget și în aceeași înțelegere” (1 Cor. 1: 10).

Cu referire la înțelesul cel mai înalt al unității Bisericii, spune: „Numele Bisericii este un nume de acord și unitate”. Dimpotrivă, diviziunile dintre membrii Bisericii în diferite împrejurări, precum și schismele Bisericilor care

dezintegrează unitatea trupului Bisericii lui Hristos, sunt un păcat grav, astfel încât „nici măcar sangele muceniciei nu poate spăla un astfel de păcat”, ne învață Sf. Hrisostom.

Noi creștinii, dragi frați și surori, nu ar trebui să fim mulțumiți doar cu o credință uscată și intelectuală, ci ar trebui să încercăm să o dovedim în practică, așa cum propovăduiește Proorocul Isaia (Isaia 29:13).

Marele Apostol al neamurilor, Pavel, grijuliu ca un părinte duhovnicesc pentru starea duhovnicească întru Hristos a creștinilor, spune pe un ton încurajator: „Vă îndemn, deci, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu... să nu vă potriviți cu acest veac: ci să vă schimbați prin înnoirea minții, ca să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit” (Romani 12:1-2).

Cuvântul Sfântului Pavel: „să nu vă potriviți cu acest veac” se referă la modul de viață al acelor oameni care nu s-au născut din nou prin Hristos. Se referă la firea cazută și coruptă a oamenilor care trec prin lumea aceasta trecătoare, așa cum ne învață Sf. Ioan Evanghelistul când spune: „Și lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac” (1 Ioan 2:17).

Noi, iubiți frați și surori, care avem arca mântuirii, și anume Biserica, trupul tainic al lui Hristos „Întru care sunt ascunse toate vistieriile înțelepciunii și ale cunoștinței” (Col. 2:3), suntem chemați să fim vrednici de darurile lui Dumnezeu. „Pentru că de la El și prin El și întru El sunt toate. A Lui să fie mărirea în veci. Amin” (Romani 11: 36). La mulți ani!”

După încheierea Sfintei Liturghii, Preasfințitul Arhiepiscop Teoflact al Iordaniei, care este reprezentantul patriarhal și renovator al lăcașului, și care lucrează în prezent la restaurarea iconostasului din lemn cu echipa „Artis”, a oferit o agapă la egumenie.

La sfârșit, Comunitatea, condusă de președintele său, domnul Fretz, a oferit soborului patriarhal și celorlalți o masă la Hotelul „Casa Nova”, care se află lângă Basilică.

Din partea Secretariatului-General